

Editorial convidat

Rosa M. Ferrer Valls

Membre del Consell Assessor Editorial de la RTS

Davant de la inesperada i agradable demanda de redactar la primera editorial convidada en aquesta nova etapa de la RTS, just acabada la meva tasca com a directora, vaig tenir clar el que volia compartir amb tots els lectors: que és molt important que les treballadores i els treballadors socials escriguin. Escriure costa, ens costa. Suposa esforç i dedicació. És un repte. Cal treure's de sobre la por de no tenir res a dir o de pensar que no ens sabrem explicar prou bé, i defugir la clàssica excusa que no tenim temps. Sense deixar de pensar que part de tot això és legítim, cal veure'n l'altra part: si no escrivim sobre treball social, com es coneixerà la nostra tasca, el nostre pensament, els valors i els principis de la professió? Estem tan ocupats i estressats que no tenim esma de reflexionar, de pensar i encara menys d'escriure? Doncs precisament, escriure ens dona espai per meditar sobre el que fem, aprofundir en la nostra tasca, aclarir les nostres intervencions. Quan s'escriu, la reflexió sol ser més profunda que a l'hora de parlar. Ens hi esforcem més. Hem de contrastar les nostres opinions, cal revisar les fonts documentals, argumentar. Suposa treball, constància i compromís. En definitiva, ens ajuda a nosaltres però també implica compartir amb els col·legues i amb altres professionals del sector. Ens enriqueix professionalment i personalment.

De fet, potser cal destacar que l'escriure és una part inherent de la nostra tasca quotidiana, començant pel recull d'informació que ens serveix a nosaltres mateixos per recordar, per planificar, per diagnosticar. I també a l'hora de redactar els informes que elaborem de cara a altres instàncies o derivacions. També en els escrits que dirigim als responsables polítics perquè coneguin i valorin les necessitats de la ciutadania. Llavors, si la nostra formació incideix en aquest aspecte, per què no ho portem més enllà per responsabilitzar-nos i valorar el mateix fet d'escriure? Això permet donar a conèixer el que fem o fins i tot ens permet ser capaços de formular les nostres opinions i denúncies a través dels mitjans de comunicació.

Des del començament, i tots i cadascun dels seus equips, la RTS ha tingut molt d'interès a publicar articles dels mateixos treballadors socials, ha animat a la recerca i a les bones pràctiques, que, sens dubte, han contribuït a la formació i a la construcció de la identitat del col·lectiu professional. Ha donat visibilitat a la professió i a la metodologia. Potser val la pena recordar que va ser la RTS que va publicar un número monogràfic (el 55, juliol de 1974) dedicat al mètode bàsic, escrit per Montserrat Colomer.

Ara tenim un nou equip, que comença amb força i amb ganes de potenciar els articles sobre el saber propi de la professió. És un bon moment també per a la recerca en treball social, tenint en compte que tots els estudiants, abans d'obtenir el grau en treball social, han de presentar una recerca.

En la reunió de l'actual Consell Assessor de la RTS, es va manifestar la necessitat d'equilibrar la presència entre els articles de recerca i els articles basats en experiències professionals. És una visió que comparteixo, perquè pensar i reflexionar de manera seriosa sobre el treball social, sigui quin sigui el lloc que ocupem o la tasca que duem a terme, és una eina decisiva per a la construcció de la nostra professió.

Sovint sentim que cada vegada es llegeix menys, però si no escrivim com ens podran llegir?